از کنار قهرمانان طلایی جهان بی تفاوت نگذرید

جوانان شایسته پرشتاب می آیند

حسین حصاری

جوانان شایسته کشتی ایران در لیتوانی از بزرگی های خود و پشتوانه های غنی ایران در رشته های آزاد و فرنگی خبر دادند. اخباری که توسط شیرپیچگان کشتی به گوش جهانیان رسید حاکی از پشتوانه های ارزشمند و آینده ساز داد که اگر مورد توجه قرار گیرند، کشتی ما سر به فلک خواهد کشید.

توجه کنید نکته در همین جاست، «اگر مورد توجه قرار گیرند». این جمله کوتاه از محتوای خیلی بزرگی حکایت می کند. امروز دنیا روی کاکل جوانان چرخ می خورد، ولی در ایران چطور؟

دنیا ترس و بیمی از نگرش به جوانان نداشته و ندارد، خیلی راحت بزرگان، مدال داران و نامداران را کنار می گذارد و فرصت را در اختیار نورسیدگان و نوخاستگان قرار می دهد.

۵۰ سال قبل «بلور» چه کرد؟

از آن بیم ندارد که در گام اول جانشین فوق ستاره ها به مدالی نمی رسد، ولی حتم دارد که فردا و فرداهای بعدی از آن همین جوانانی است که هم صاحب انگیزه اند و هم دلاوری، جنگندگی را در مشت دارند و می توانند با همین حربه مقابل هر غولی عرض اندام کنند.

در کشور ما درست که خیلی ها در باغ سبز را به روی جوانان گشودند، ولی بیشتر اوقات دست به عصا حرکت می کنند و به واسطه تصرف میزها و پست ها جرأت ندارند جوانان شایسته و بایسته را جایگزین نمایند.

نگاه کنید ۵۰ سال قبل استاد حبیب الله بلور این درس بزرگ را به همه اهل کشتی داد و توفیق جهانبخت اولین مدال آور طلایی کشتی ایران در جهان را مقابل گمنامی به نام امام علی حبیبی قرار داد تا اعتقاد و اعتماد خود را به صاحب سبکی به نام حبیبی نشان دهد.

همین کاشف، ۴ سال بعد در بازی های المپیک رم محمدعلی خجسته پور بدون آنکه مغلوب شود به خاطر حس تشخیص و کارشناسی استاد مسلم کشتی جای خود را به محمدابراهیم سیف پور سپرد.

به سال ۱۹۹۸ امیرضا خادم نیز رأی به حذف محمد طلایی، قهرمان جهان داد که از قهرمانیش هنوز یک سال سپری نشده بود و علیرضا دبیر را جایگزین مرد طلایی ۵۷ کیلوگرمی نمود.

نه تنها در ایران، بلکه در جهان نیز اتفاقاتی کم و بیش نظیر آنچه که بلور و خادم انجام دادند رخ داد و جانشینان سبب روسفیدی اساتید خود شدند. ولی به گواه تاریخ پرفراز و نشیب کشتی ایران، همیشه عملکردها درست و اصولی نبوده است و سلیقه ها و نگاه های متفاوت اثرگذاری کرده اند.

۱۰ سال قبل

۱۰ سال قبل در مسابقه امیدهای جهان آنجا که «بوایسار سایتی اف» روسی، علیرضا حیدری، علیرضا رضایی و بهنام طیبی مدال طلا و نقره جهان را بردند، عنوان ستاره مسابقه ها به بهنام طیبی، کشتی گیر مازنی رسید. این کشتی گیر جوان که حریف فینالیست خود «آدخام آشیلوف» ازبکی را با ضربه فنی و در عین برتری ۱۰ بر صفر مغلوب کرد، ستاره مسابقه های جهانی تهران معرفی شد.

روس ها در پی ایرانیان پشت سر میزبان دوم شدند، ولی دست روی ستاره ۷۴ کیلویی خود یعنی «بوایسار سایتی اف» گذاشتند و او را بدون آزمایش مجدد در حضور چند مدال دار به مسابقه های جهانی فرستادند، ولی ما با آنکه بهنام طیبی در مصاف با غلامرضا محمدی خوش درخشید و با او به تساوی ۳-۳ دست یافت، فقط او را سوار هواپیما کردیم که یک تماشاگر باشد، نه یک شرکت کننده!

دل این مازندرانی را نه تنها در آتلانتا، در مسابقه های سال ۱۹۹۸ تهران هم سوزاندند و نتیجه آن شد که بهنام روز به روز کم فروغ تر و بی هنرتر شد و زمانی که او را در سیدنی به میدان فرستادند، هیچ جرقه ای از سوی بهنام طیبی زده نشد و کشتی ما با دست خود ستاره بزرگی را نابود کرد. در حالی که «سایتی اف» روسی تا به امروز ۷ بار قهرمان جهان و المپیک شده است.

حالا هم در مسابقه های جوانان جهان سه کشتی گیر ایرانی، یکی در کشتی آزاد و دو تن دیگر در کشتی فرنگی مدال طلا می گیرند و قهرمان جوانان جهان می شوند.

مسابقه هایی که دو سال قبل هم در استانبول دو مدال دار المپیک را از جمع ایرانی ها به جهان معرفی کرد و نشان داد جوانان ما قابل فراموشی نیستند.

دقت کنید

دقت کنید «ماخاج مرتضی علی اف» در سال ۲۰۰۳ مدال طلای ۶۰ کیلوگرم را به گردن آویخت و روس ها بلافاصله او را در یک وزن بالاتر به مصاف «ایربیک فارینف» ستاره بی چون و چرای تیم ملی در مسابقات جهانی نیویورک فرستادند و پیروزی کشتی گیر جوان او را بی معطلی و بی اما و اگرهای بعدی به سوی المپیک فرستاد و همین نورسیده در قدم اول علیرضا دبیر را که ۵ دوره فینالیست مسابقه های جهانی و المپیک بود شکست داد و در شب پایان مدال برنز را در عین بدشانسی به گردن آویخت!

عکس از ایینا

جوانانی با سوغات طلا

حالا امیرعباس مرادی گنجی، داود عابدین زاده و حمید سوریان از لیتوانی سوغات طلا می آورند. اگر کمیته فنی کشتی آزاد، امیرعباس مرادی گنجی را مدنظر قرار داد و از او دعوت کرد، حسن بابک همه کاره کشتی فرنگی اصلاً به خود زحمت نداد که حتی نیم نگاهی به سوی سوریان و عابدین نژاد بیندازد و آنها را هم به واسطه شایستگی ها به اردوی تیم ملی دعوت کند!

این گناه تنها شامل سرمربی تیم ملی نیست، بلکه فدراسیون کشتی را هم در بر می گیرد که این قدر چشم و گوش بسته اسیر سرمربی خودمختار خود شده است.

حسن بابک که امروز سرنخ کشتی فرنگی را در دست دارد، باید به این باور برسد که در فاصله بیش از ۷۰ روز به مسابقات جهانی جوانان از آزمون آنها هیچ زیانی به تیم اعزامی نخواهد رسید.

داود عابدین زاده، ستاره بی چون و چرای آخرین مسابقه جهانی که در طول ۵ مبارزه نزدیک به ۵۵ امتیاز از حریفان گرفت و فقط ۳ امتیاز از کف داد، بی تردید امروز می تواند باانگیزه ترین جوان کشتی فرنگی لقب گیرد.

کشتی گیر جوان و موفق ایرانی در ۷۴ کیلوگرم که مدال طلای جام سیراکف قهرمانی آسیا و قهرمانی جهان را در طول ۴ ماه فتح کرد، نباید به میدان تیم ملی بزرگسالان دعوت شود؟ محمد بنا، قهرمان سابق جهان و سرمربی تیم جوانان مدال بودایست را برای او مسلم می داند.

دیروز وقتی با این سه کشتی گیر طلایی همکلام شدیم، پاسخ هر سه نفر تقریباً مشابه بود. آنها می گفتند علت اصلی فروغ در مسابقه های جهانی لیتوانی، فقط جلب توجه حسن بابک بود که ما را هم باور کند، ما را هم به حساب آورد. ولی متأسفانه انگار نه انگار که ما هم ایرانی هستیم، ما هم می خواهیم در افتخارآفرینی های کشتی فرنگی شریک و سهیم باشیم.

از محمد بنا بپرسید

عابدین زاده، ستاره بی تردید مسابقات جهانی فرنگی لیتوانی می گوید از محمد بنا بپرسید که من چگونه تمرین کردم، چگونه حریفان بلوک شرق، روسیه و فینالیست خود را درهم شکستم. شما چند فینال جهانی را به یاد دارید که منجر به پیروزی ۱۱ بر صفر یکی بر دیگری شود؟

این فاکتورها از سوی کدامین کشتی گیر جوان ایرانی در مسابقات جهانی تکرار شده، چرا نباید فدراسیون کشتی از ما دعوت کند تا ما را هم محک بزند؟ آقای مهدی محمدی در شرایطی استثنایی بعد از شکست مجتبی باباخان زاده توسط فرشاد علیزاده، این کشتی گیر را در یک حالت خاص مغلوب کرد. من هیچ ادعایی ندارم، ولی چون یک ایرانی هستم، خود را صاحب حق می دانم که در تیم ملی کشورم ظاهر شوم و در هر آزمونی محک بخورم.

امروز من سراپا شوق و شور هستم، امروز من توانایی درخشیدن را در خود احساس می کنم. اگر امروز مرا رها کرده و به من پشت کنند، کاری از دست من ساخته نیست.

فدراسیون کشتی در برنامه ریزی هایش خیلی از نکات را به دست فراموشی سپرده است، گناه اشتباه این و آن، نباید دامن جوانان را بگیرد.

مثل عابدین زاده، حمید سوریان نیز چنین خواسته ای داشت. آنها به این خاطر در صحنه رقابت های انتخابی حاضر نبودند که در بیرون از مرزها برای اعتلای کشتی کشور از همه وجود خود مایه می گذاشتند تا هم سرود پرافتخار کشور را به ترنم درآورند و هم سبب اهتزاز پرچم مقدس کشور شوند.

خواسته محدود آنها

آنها نه می خواهند که آقای بابک، حسن رنگرز و مهدی محمدی را از حضور در تیم ملی محروم کند و نه می خواهند ارفاقی در مورد آنها صورت پذیرد.

توجه به این جوانان شایسته، ابعادی گسترده و بسیار عظیم دارد و می تواند راه و نگاه آنها را تغییر دهد.

برای یکبار هم شده به سردمداران کشتی جهان، به روسیه، آمریکا، ترکیه و خیلی از کشورهای مطرح کشتی توجه کنید که آنها چگونه به جوانان، به آینده سازان و به جوانان پرانگیزه خود فرصت خودنمایی و مطرح شدن می دهند و ما چگونه آنها را از ورزش دور می سازیم!

برای یکبار هم شده دست اندرکاران و مسؤولین باید این واقعیت را باور کنند که دنیای امروز روی کاکل جوانان چرخ می خورد، البته این گفته دلیل بر آن نیست که بزرگان و پرتجربه ها را باید به دور ریخت و باید چشم بسته اسیر و دربند نورسیده ها شد! نه فقط کارشناسانه باید آنها را محک زد، بلکه باید به سرمایه های فردای کشتی فقط راه را نشان داد و دست آنها را برای بزرگتر شدن گرفت!

رایکونن؛ درخشان اما ناامید

چه کسی به پیشاهنگ اسپانیایی می رسد؟

وصال روحانی

کیمی رایکونن از بهترین و موفق ترین راننده های فصل جاری مسابقات اتومبیلرانی «فرمول یک» جهان بوده و به واقع پس از فرناندو الونسو راننده اسپانیایی تیم رنو دومین چهره برتر و درخشان این رقابتها بوده و حتی در جدول رده بندی این سری رقابتهای ۱۹ گانه نیز پس از این حریف ویژه جای دوم را در اختیار گرفته اما براین باور است که شانس های قهرمانی و رسیدنش به الونسو به کمترین حد رسیده است.

در فاصله ۸ تورنمنت تا پایان راه رایکونن بیشتر از ۲۶ امتیاز از الونسو عقب ماندگی ندارد و این را می توان با فتح ۳ تورنمنت جبران کرد اما فرم عالی الونسو و برخی مشکلات مک لارن تیمی که رایکونن در عضویت آن است وی را از دستیابی به این مهم ناامید ساخته است.

در رقابتهای اخیر فرمول یک بریتانیا که مثل معمول در پیست معروف و قدیمی سیلوراستون انجام شد، رایکونن به رتبه سوم رسید و یک پله زیر دست الونسو ایستاد که به نوبه خود اسیر سرعت و شهامت خوان پابلو مونتویا راننده کلمبیایی و هم تیمی مشهور رایکونن در مراحل پایانی مسابقه شد. کار رایکونن بر خلاف تصور و ادعای خود وی بسیار مهم بود. زیرا به رغم متحمل شدن یک جریمه و مجازات بزرگ به دلیل ترکیدن موتور ماشین اش در جریان رقابتهای «تعیین خط» دریک رود قبل از مسابقه اصلی توانست خودش را از رده ولاین دهم در جدول تا رده سوم بالا بکشد و به واقع ۱۰ پله کسر جایگاه، مجازاتی بود که به خاطر خرابی ماشین رایکونن شامل حال او شده بود.

سخت و سخت تر

با این همه و به رغم پشت سرگذاشتن بسیاری از مدعیان و سوم شدن درمسابقه ای کلاسیک و نفس گیر که او فقط از «گرید» و لاین ۱۰ آن را آغاز کرده بود. رایکونن معتقد است که رسیدن به الونسو هرروز سخت و سخت تر می شود و شاید بهتر باشد که به کلی از این فکر خارج شود. «مسابقه به مسابقه کار من سخت تر می شود و اگر بگویم کار نزدیک به غیرممکن شده است، حرفی به گزاف نگفته ام. اگر مشکلات فنی مان پیش نمی آمد، ما در سه چهار تورنمنت اخیر گرانپری نتایجی بهتر می گرفتیم و فاصله من با الونسو نیز به جای ۲۶ امتیاز، از ۱۵ پوئن فراتر نمی رفت و آن موقع شانس بیشتری برای جبران می داشتم.»

اما چاره کار چیست؟ هیچ. ما باید مسابقه به مسابقه پیش برویم و ببینیم چه پیش می آید و هر کاری از دستمان برای فتح این رقابتها برمی آید، انجام بدهیم و در انتظار حوادث مساعد بمانیم. منظورم از حوادث مساعد این است که مثلاالونسو در یکی دو مسابقه وادت کند. ولی از یک سو احتمال این قضیه کم است زیرا الونسو بسیار آماده نشان می دهد و از جانب دیگر خود ما مشکلات بیشتری در قیاس با رنو داشته ایم.»

نیمه تمام

در تأیید حرفهای رایکونن باید گفت رایکونن طی تورنمنت های امسال در دو نوبت مجبور شده است در عین این که پیشتاز جمع شرکت کنندگان بوده به خاطر مشکلات فنی و جنبی کنار بکشد ومسابقه را نیمه تمام بگذارد. این اتفاقات در سن مارینو و نوربورگرینگ روی داده است. شاید فقط برخی احتیاط ها و نگرش توأم با صبر الونسو موجب حفظ امیدهای ولواندک رایکونن شود. الونسو که در صورت فتح مسابقات امسال با ۲۴ سال سن به جوانترین قهرمان رقابتهای فرمول یک تاریخ بدل می شود، می گوید: «هنوز تورنمنت های زیادی مانده است و اگر نتوانم درهرمسابقه امتیازاتی بگیرم کار سخت خواهد شد. کافی است در دو سه تورنمنت به هر دلیل قادر به پایان رساندن مسیر نشوم و به این سبب امتیازی به من تعلق نگیرد و در آن صورت امکان دارد رایکونن و حتی سایرین به من برسند. به این سبب است که می گویم هنوز سرنوشت مشخص نیست و کار زیادی را پیش رو دارم. فراموش نکنید که رایکونن هم شهامت فتح تمام مسابقات باقی مانده و هم ماشین سریع لازم برای این مهم را دارد و در نتیجه کاری که من باید بکنم، این است که نگذارم او هیچگاه از سایه و چارچوب دید من خارج شود و حتماًهر مسابقه ای را به پایان برسانم تا در هیچ تورنمنتی فاقد امتیاز نمانم. کافی است در تورنمنت های باقی مانده روی سکو بایستم و حتی سوم شدن نیز برای قهرمانی ام در جدول نهایی کفایت خواهد کرد زیرا دائماً به من امتیازاتی را خواهد بخشید، اما اگر دو سه باراوت کنم، هرچیزی امکان پذیر خواهد بودو در آن صورت رایکونن می تواند به من برسد.»

> راننده فنلاندی: باید در انتظار حوادث مساعد بمانیم اما احتمال این قضیه کم است

شومی چه می شود؟

اما الونسو به همان اندازه روی میشاییل شوماخر حساب نمی کند. این در حالی است که رکورددار آلمانی قهرمانی در تاریخ «فرمول یک» (با ۷ مرتبه) پس از نزول شدید اوایل فصل تا دوره سوم جدول کلی بالا آمده و ۳۴ امتیاز کمتر از او دارد و این هم فاصله ای غیرقابل جبران نیست. شاید هم رایکونن باید از هموطن مشهورش میکا هاکینن یاد بگیرد و او را الگوی خود قرار دهد. هاکینن در سال ۱۹۹۸ به رغم درخشش فوق العاده شوماخر در بخش های پایانی فصل و رسیدن وی به قهرمانی در ۶ تورنمنت، در مجموع قهرمان فصل شد.

آیا رایکونن با تمام ناامیدی هایش قادر است چنان بلایی را بر سر الونسو بیاورد؟

منبع: **Daily Mail**

نوستاره ای تابناک برای المپیک مارسی

«زیدان دوم» از راه می رسد

المپیک مارسی به داشتن بازیکنان خوب شهره بوده است و لابد الآن باید به سمیر نصری هافبک تهاجمی ۱۸ ساله به عنوان ستاره جدید و تابناک این تیم فرانسوی رأی داد و او را گرامی شمرد. بخصوص که او تازه دراین فصل شکوفا شده است و ۱۸ سال بیشتر ندارد. به واقع درخشش او از معدود مرهم هایی بود که مارسی برای درمان درد نزول تلخش در اواخر فصل گذشته لوشامپیونا دراختیار خویش می دید. این نزول سبب شد تیمی که تا صعود به رده دوم جدول پیش تاخته و مجوز شرکت در جام قهرمانان اروپا را درجیب داشت، درنهایت پنجم شود و فقط به جام یوفا ارجاع گردد و درنهایت با کنارگذاشتن فیلیپ تروسیه معروف از پست مربیگری تیم غائله یک فصل طولانی پرفراز و نشیب را برای خود پایان بخشد.

از نصری به رغم تمام جوانی اش کارهای زیادی برمی آید. او می تواند هم در پشت سر دو مهاجم تیم مستقر شود و از آنجا توپ سازی و گلزنی کند و یا به لب خط گرایش یابد و از آنجا اورلب کند و فرصت هایی را برای یارانش ایجاد نماید.

هنر اضافی سمیر توان دریبل زنی و فریفتن مدافعان رقیب است و با این اوصاف اصلاً جای تعجب ندارد که نمایندگان سایر باشگاهها برای به خدمت گرفتن او و بیرون کشیدنش از چنگ این مارسی به حرکت درآمده باشند.

نفرت حریفان

عبدالله میته مدافع وسط مارسی می گوید: «سمیر از آن دست بازیکنان است که مدافعان رقیب معمولاً در تقابل با آنها مشکل دارند و حتی صاحب نوعی نفرت نسبت به وی می شوند زیرا او آنها را به مصاف هایی مستقیم فرامی خواند و در یک دوئل فکری آنها را فرسوده می کند. او از زدن به دل دفاع حریفان ابایی ندارد و در این لحظات مهار او کارآسانی نیست. زیرا اگر به روی پای او هجوم ببرید، همیشه امکان اعلام خطا به ضرر شما وجوددارد و ممکن است به پنالتی نیز بینجامد. او عاشق بازی مارادونا است و دوست دارد جادویی همانند او را ضمیمه حرکاتش کند.

نصری که سال پیش با تیم ملی نوجوانان فرانسه به مقام قهرمانی اروپا دراین رده سنی رسید، ازنظرگاه خوزه آنیگو سرمربی دوفصل پیش مارسی نیز یک بازیکن بسیارخاص و متفاوت با سایرین است. انیگو می گوید: «حسن نصری واقع بینی او درعین جوانی است. من اولین کسی بودم که از او در ترکیب ثابت تیم مارسی سود جستم، اما وی درتمام این مدت خونسردی و فروتنی اش را ازدست نداده است. او فهمیده است که در فوتبال تیمی و دشوار امروز فقط با سه چهار دریبل و دوسه طرح گروهی به جایی نمی رسد وباید حتماً از تنوع تاکتیک بهره ببرید و روی کمک و همکاری یاران کناری تان حساب کنید. این یک برداشت خوب و ارزشمند است و باعث می شود نصری دائماً در پی ابزاری تازه برای پیشرفت باشد و به آن چه هست، قناعت نورزد. با این بساط او ممکن است طی یکی دو سال آینده به حدود و ثغوری فوق العاده برسد. همه ما می دانستیم که به لطف وجود او بازیکنی مشکل گشا وحلال معضلات را درتیم خوددارایم و در بعضی روزها می تواند حتی کاستی های گروهی ما را رفع کند. درهمین راستا به محض اینکه توانش بر ما روشن شد، با او یک پیش قرارداد بستیم و او را نزد خود ماندنی ساختیم. وقتی متیو فلامینی را بسیار زود ازدست دادیم (او جذب آرسنال شد) درس خوبی گرفتیم و فهمیدیم که جوانان مستعدمان را باید حتی المقدور حفظ کنیم.»

زیدان: او عاقل تر از سن حقیقی اش است

عده ای نصری را با جوانی های زین الدین زیدان معروف قیاس کرده اند و لابد دلایلی برای این مهم دارند.

هردو الجزایری تبار هستند و به حومه مارسی آمدند و آنجا رشد کردند وقابلیت های زیادی را به خط میانی تیم شان افزودند. حتی خود زیدو هم که برخلاف نصری هرگز درمارسی بازی نکرد، این مسأله و تشابه و تحسین خود را نسبت به نصری پنهان نگه نمی دارد. او می گوید: «بازیهای سمیر را زیرنظر دارم و باید تأکید کنم که حرکاتی جالب و پیشرفته را در بازی او می یابم. او به لحاظ فنی و فردی در سطح بالا است و از خلاقیت زیادی بهره می برد. مهمتر از همه این که بسیار عاقل تر از سن حقیقی اش است و با این هوش و طرز نگرش، لاجرم موفق خواهدشد. این فرق بین بازیکنان خوب و عالی است و سمیر به دسته دوم تعلق دارد.»

منبع: **World Soccer**

شناسنامه کوتاه قهرمان

نام: سمیر نصری
ملیت: فرانسوی (الجزایری تبار)
تاریخ تولد: ۲۸ ژوئن ۱۹۸۷
محل تولد: لوبنه میسوو فرانسه
پست: هافبک تهاجمی
باشگاه: المپیک مارسی
افتخارات: قهرمانی نوجوانان اروپا ۲۰۰۴